

Завжди на передовій лінії освіти

- Що для Вас найприкріше і найрадісніше в цій роботі? Ваші побажання молодим кураторам.

- Найприкріше, на мій погляд, в роботі куратора — відрахування студента за неуспішність. Це означає, що студент не зміг впоратись з реальними проблемами, а ми — старші товариші та наставники — не змогли йому допомогти. От чому сьогодні я хотів би побажати молодим кураторам будувати свої відносини з групою на основі ЗАГАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ і ДОВІРИ. Зайняти позицію не представника адміністрації в групі, а бути їм ПОМІЧНИКОМ і НАСТАВНИКОМ.

Користуючись тим, що на інтерв'ю з Є. М. Крючковим ми потрапили в кінці навчальних занять, редакція попросила кількох студентів відповісти на питання: що таке для них куратор, яким в їх уявленні повинен бути портрет «ідеального» куратора.

Юлія Пугач, ТЕ-04-2Д. Мені подобається той стиль спілкування, який прийнятий в ЗДІА між куратором і студентом. В порівнянні зі школою це велика самостійність при прийнятті рішень, абсолютно інший підхід до навчання. Для студента куратор — це ще і та людина, яка допомагає вчасно розгледіти та усвідомити проблеми, що чекають попереду. Як Євген Миколайович все встигає — не уявляю. Це ж величезний обсяг роботи!!! Якби я була куратором якоїсь групи,

напевно, приділяла б більше уваги познавальному, живому спілкуванню, проводила б тренінги.

Євген Кирнічов, ТЕ-02-2Д. Наш

нинішній куратор встановив такий стиль спілкування, підтримує

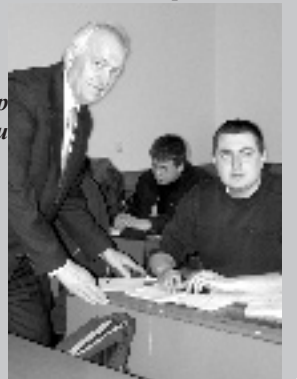
студентські ініціативи. Євген Миколайович не панькається з нами. Він дає нам корисні поради, а ми вже самостійно приймаємо рішення.

Портрет ідеального куратора?

Відповідальний, культурний і освічений, такий, що поважає особистість студента, виховує самостійність. Коротше кажучи, такий, як Євген Миколайович Крючков!

**Інтерв'ю
провела
редактор
газети
«Академія»
Н. А.
Юсупова
(переклад —
І. В. Скляр)**

продумані та досяжні, це вже інше питання. Потік інформації, який звалився на молодь в 21 столітті, звичайно, допомагає їм орієнтуватися в навколишньому середовищі. Але, як мені здається, іноді їм бракує простого людського спілкування. Тому на перших курсах кураторські години педагог з досвідом віддає, так би мовити, «разбором полетів», суворо контролюючи успішність першокурсників. Але при цьому знаходить і час, і сили на спілкування з групою поза аудиторією. Як правило, це виїзди на острів Хортиця, які допомагали групі здружитися, виходили на концерти у філармонію. З цією групою мені пощастило: по-перше, я веду її з першого курсу. А це дуже важливо, щоб куратора не смикали з одного призначення на інше, не міняли під час навчання. По-друге, в групі знайшлися лідери, що запалили решту студентів на активну участь у спортивних заходах, в «Дебюті», факультетській самодіяльності.

На конференції виступили студенти, магістри, аспіранти - М. Дорошенко, Г. Писаренко, Н. Сапа, Ю. Мироненко, Н. Константинова, О. Бубир, О. Фурсін, О. Козуб, Медведєва Ю., Н. Проханова, Т. Проханова, О. Курненко, С. Кваша, Є. Гринь, О. Коляда, К. Костенко, Н. Костенко.

в контексті європейської інтеграції

За кращі виступи студенти та магістри будуть нагороджені грамотами. На завершення будуть розроблені практичні рекомендації, направлені на оптимізацію формування національно-культурних традицій в Україні та втілення їх в навчальний процес під час викладання соціально-гуманітарних дисциплін в контексті Болонського процесу.

Планується видання збірки тез „Національно-культурні цінності в контексті європейської інтеграції”.

**Зав. кафедрою МО
д.ф.н.,
проф. В. Г. Воронкова**

ПОЧУЙТЕ ВСІ!!!

Всеукраїнська благодійна акція «ПОЧУЙТЕ ВСІ!!!» БФ «СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ» завершена.

Ця акція стартувала й в ЗДІА та була спрямована на збір коштів на закупівлю медичного обладнання у Запорізьку обласну лікарню для безкоштовної діагностики та лікування дітей з вадами зору. В акції взяли участь студентська молодь, викладачі та співробітники ЗДІА. Скриньки для збору коштів знаходились у волонтерів, яких у ЗДІА було 50 чоловік!!! В фінальний день акції волонтери всього м.Запоріжжя вийшли із скриньками для збору коштів на вулиці міста!

Усі зібрані кошти були перераховані на рахунок Акції у БФ «Кредобанк» та загальна сума оприлюднена у ЗМІ.

На завершення Акції — 20 квітня 2008 року на площі Фестивальній, біля Обласного Центру молоді відбувся святковий благодійний концерт, як своєрідна подяка для кожного, хто тим чи іншим чином приєднався до благодійного руху. Як завжди, натхненниками цього дійства стали наші студенти. Як танцювали! Як співали наші Єгор, Тетяна, Сашко та Вікторія... Співали, майже віддаючи присутнім свої серця!!!

Кошти, які були зібрані нашою академією, стали рекордом України та складають близько 8,5 тисяч грн.

**Тетяна ЧУБАР,
студентський
мер Запоріжжя**

28 березня 2008 року відбулося засідання філософського клубу ЗДІА на тему «Київська Церква на слов'янському сході: богословські, релігійнознавчі, культурологічні аспекти».

Почесним гостем ЗДІА та Філософського клубу був 88-річний єпископ-емерит української греко-католицької єпархії в Аргентині Андрій Сапеляк, який після 36 років чужини відроджує українську церкву на Дніпропетровщині. Участь у цьому засіданні взяли студенти, аспіранти, викладачі,

релігієзнавці, релігійні діячі (окрім знаменитого гостя був присутній єпископ Станіслав (Падевський)) та інші, представники політичних, владних структур, митці...

Єпископ Андрій Сапеляк відомий як діяч Вселенської церкви. Вищу освіту він здобув у Салезіянському університеті в Італії (Турин), факультет канонічного права. 1951 року організував у Франції Українську малу семінарію і був її першим ректором. Зокрема, він протягом чотирьох років (1962—1966) брав участь в історичному II Ватиканському соборі в якості члена комісії Східних Церков. 1997 року Владика Андрій повернувся в Україну, у місто Верхньодніпровськ Дніпропетровської області, де працює понині.

Його перу належать чимало праць. Серед них — «Українці в Аргентині» (Буенос-Айрес, 1963), «Українська церква на II Ватиканському соборі», яка побачила світ у Римі ще в 1967 році. Андрій Михайлович і по сьогодні продовжує літературну діяльність. Ще однією вагомою подією стала видана у 2002 році книга Андрія Сапеляка «Київська Церква на Слов'янському Сході. Канонічно-єкуменічний аспект» (Львів, 2002). Саме її презентація й відбулася під час засідання клубу.

Відкриваючи засідання, Голова Філософського клубу ЗДІА, завідувач кафедри філософії Віктор Степанович Калюжний сказав, що Україна відкриває невідомі нам, але відомі за кордоном українські імена. Він познайомив присутніх з видатним українцем, великим патріотом, місіонером, мислителем, який більше 60 років служить Господу і Україні за її межами — отцем Андрієм (Сапеляком), який був ректором Папської малої семінарії в Римі та співпрацював з чотирма Римськими папами.

Тепло прийнятий присутніми, з доповіддю виступив єпископ Андрій Сапеляк. Він розповів про становлення, розвиток, особливості Київської Церкви, про значення Берестейської унії для українського народу, про свою участь в роботі II Ватиканського Собору, про свою співпрацю з римськими папами, в т. ч. з Іваном Павлом II...

Доповідач мудро, шляхетно, толерантно відповів на запитання, в т. ч. і провокаційні. В дискусії взяли участь релігієзнавці, релігійні діячі, держслужбовці, викладачі, митці. Так, доцент Ю.О. Наріжний (м. Дніпропетровськ) висловив незгоду з деякими тезами доповіді та сумнів щодо надання Ватиканом патріархату УГКЦ. Тимчуріна Л.А. зупинилась на складних міжконфесійних відносинах у православ'ї України. Калюжний В.С. дав аналіз особливостей української ментальності у сприйнятті релігії на особистісному рівні. Ці особливості формують толерантний, небайдужий підхід до інших релігійних виявів. О.К. Клемешин (Запорізька облдержадміністрація) відзначив щирість, відвертість, толерантність, свободу мислення єпископа Сапеляка і підкреслив важливість таких зустрічей для духовного, патріотичного розвитку молоді.

Близькуче виконали вальс представники Арт-студії Д. Гончаров і О. Зелена. Натхненно, романтично проспівали українські пісні О. Бельков.

Після засідання єпископ Сапеляк поспілкувався та сфотографувався зі студентською молоддю та викладачами. Засідання висвітлювалось у ЗМІ (ТРК „Запоріжжя“) і отримало позитивну оцінку присутніх.

Дякуємо співробітникам кафедри філософії й особисто її завідувачу за допомогу при підготовці публікації

Україна та ми. Ми та Україна

Марокко... Аль-Магріб... Країна таємниць та скарбниць... Що ми знаємо про неї? Але серед наших студентів є той, хто знає... Отже, Марокко очима "запорізького" студента.

Аль-Магріб, країна, де заходить сонце...

Королівство Марокко, незалежна держава на північному заході Африки. На заході омивається водами Атлантичного океану, на півночі — Середземного моря, на сході й південному сході межує з Алжиром. З півдня до Марокко прилягає територія Західної Сахари (у минулому іспанська провінція, яка в 1975 була розділена між Марокко і Мавританією, а в 1979 анексована Марокко). На середземноморському побережжі Марокко розташовані іспанські міста Сеута і Мелілья. Марокко претендує також на невеликі острови Чафарінас, що знаходяться поблизу середземноморського побережжя й належать Іспанії.

Марокко — конституційна монархія. Політичною та дипломатичною столицею, а також резиденцією короля є **Рабат**, розташований на Атлантичному побережжі. **Касабланка** — найбільше місто,

торгівельно-фінансовий центр країни. Поряд з Рабатом «королівськими столицями» вважаються також **Фес**, **Марракеш** і **Мекнес** (у минулому — столиці країни), де зберігаються королівські палаци, службовці резиденції монарха.

Сучасні кордони Марокко сформувалися в період з 1912 по 1956 роки, коли французька, іспанська та міжнародна адміністрації здійснювали управління окремих частин країни. У 1956 було скасовано протекторат і визнана національна незалежність і територіальна цілісність Марокко. Те, що має в своєму розпорядженні Марокко на перехресті африканського та середземноморського, християнського й мусульманського світів сприяло формуванню в цій країні самобутньої культури. Однак, це тема зовсім іншої розмови... Читайте в наступному номері.

Жауад МРІЗІГ, ст гр. МБГ-06-1

НАШІ ГІРЬОВИКИ — ЗНОВ ПЕРЕМОГА

